

DZIEJE SZKOŁY

Na podstawie kroniki szkolnej założonej w 1945r.
przez ówczesnego kierownika pana Aleksandra Pykosza.

Dzielnica nasza została wyzwolona 25 marca 1945 roku. Dnia 15 kwietnia odbyło się pierwsze nabożeństwo, w czasie którego rozbrzmiewały śpiewy w języku polskim.

Dnia 5 czerwca obowiązki kierownika szkoły objął pan **Aleksander Pykosz**. Budynek szkoły był zdewastowany. Brak szyb w oknach, zniszczone meble, sale lekcyjne wypełnione śmieciami.

Zaczęli zgłaszać się pierwsi nauczyciele: Stanisław Turewicz, Józef i Jadwiga Wróblowie, Zofia Smyk, Mieczysława Żuromska i Maria Cabaj. Kierownik wraz z nauczycielami remontował sale lekcyjne, gromadził potrzebne sprzęty i pomoce naukowe. Do pomocy zgłaszała się młodzież.

We wrześniu 1945 roku rozpoczął się rok szkolny, ale uroczystość otwarcia placówki odbyła się 4 listopada 1945 r. Poświęcono budynek szkoły i nadano imię Stefana Żeromskiego.

Zapiski w kronice mówią, że pierwsze lata nauki były bardzo trudne. Warunki materialne, kłopoty z opałem i kłęski żywiołowe były przyczyną częstych zawieszeń zajęć w szkole. Najtrudniejsza okazała się zima roku 1946 z wielkimi opadami śniegu, mrozem dochodzącym do -30 stopni. Wiosną 1947 roku spiętrzona woda w Raduni przerwała wał ochronny w 4 miejscach i wielką falą spłynęła ulicą Gdańską (dzisiejszym Traktem Św. Wojciecha). Ludność musiała opuścić swoje domy i kilka rodzin zamieszkało w budynku szkoły. Saperzy rozsadzali 80-centymetrową powłokę lodową na kanale i rzece Raduni, gdyż drugie niebezpieczeństwo stanowiły kry przy moście kolejowym na Raduni, które mogły przerwać wał rzeczny w kolejnych miejscach. Zagrożone były dzielnice Lipicz (Lipce) i Orunia. Dużo ciepłych słów zawiera kronika o pani Janinie Pykoszowej, żonie kierownika szkoły, która karmiła w kuchni szkolnej dzieci i powodziały.

Mimo tak wielu trudności szkoła starała się funkcjonować normalnie. Oprócz zajęć dydaktycznych organizowano wiele imprez dla dzieci jak wycieczki, wspólne śpiewy i tańce, zabawy choinkowe, uroczyste poranki.

Od 1951 roku kierownikiem szkoły był pan **Wiktor Pozorski**, który rozpoczął modernizację oraz naprawy budynku szkoły. Mury tej szkoły zostały najprawdopodobniej postawione w 1878 roku i wymagały troski i zabezpieczenia technicznego. Naprawiono piece, studnię oraz ogrodzono boisko szkolne. Osuszono także piwnice i zaadoptowano pomieszczenia na kuchnię, jadalnię i umywalnię dla dzieci.

31 grudnia 1953 roku osada Św. Wojciecha została włączona w obręb miasta Gdańska. W styczniu 1954 roku nastąpiło przejęcie szkoły przez Prezydium Miejskiej Rady Narodowej – Wydział Oświaty w Gdańsku. Straciliśmy wówczas imię naszego patrona Stefana Żeromskiego.

W maju 1957 roku rozpoczęto kolejne remonty – przebudowę byłej kaplicy ewangelickiej na salę gimnastyczną, którą oddano w 1958 roku i budowę kotłowni. W czerwcu 1960 roku wykonano instalację CO w budynku szkolnym i sali gimnastycznej. Od września 1960 roku kolejne remonty przeprowadzał nowy kierownik szkoły pan mgr **Bogusław Górecki**. W tym czasie szkoła pozyskała zakład opiekuńczy, którym zostało Gdańskie Przedsiębiorstwo Transportu Budowlanego (późniejszy TRANSBUD).

Wtedy życie kulturalne dzielnicy odbywało się w świetlicy osiedlowej zwanej „Pod jedyneką”. Tam organizowano występy świąteczne, koncerty uczniowskie i uroczystości związane ze świętami narodowymi.

We wrześniu 1973 roku nowym dyrektorem szkoły została pani mgr **Zonia Dratwińska**. W 1975 roku rozpoczął się remont generalny budynku szkoły. Wymieniano stropy drewniane na betonowe, odnawiano klatkę schodową oraz naprawiano dach. Wszystkie zajęcia prowadzono na sali gimnastycznej, która została podzielona segmentami na cztery klasy i mały pokój nauczycielski. W magazynku w-f mieścił się sekretariat i kancelaria. Zajęcia odbywały się na dwie

zmiany. 29 lutego 1976 roku przekazano budynek szkoły po remoncie. Wszyscy pracownicy i uczniowie po zajęciach pomagali przy uporządkowaniu i przygotowaniu klas do zajęć.

Od 1977 roku zakładem opiekuńczym został Zakład Elektryfikacji i Technicznej Obsługi Rolnictwa „ELTOR”. Ich pracownicy angażowali się w prace na terenie placówki i udostępniali uczniom autokar na wycieczki szkolne.

W maju 1978 roku odbyła się uroczystość nadania imienia kpt. Leonida Teligi. Szkoła rozpoczęła współpracę z różnorodnymi instytucjami związanymi z morzem, a wychowanie morskie stało się priorytetem.

Od 1990 roku obowiązki dyrektora pełniła pani mgr **Hildegarda Wittstock**. Jej zasługą była bardzo rodzinna atmosfera panująca w szkole. Kolejną dyrektorką została pani mgr **Iwona Trzcńska – Okajima**. W szkole pojawiły się pierwsze komputery PC oraz MAC. W tym czasie nasza szkoła brała udział w międzynarodowym projekcie „SOCRATES” . Współpracowaliśmy ze szkołami z Wielkiej Brytanii, Niemiec, Hiszpanii i Węgier. Uczniowie w ramach projektu tworzyli książki kucharskie, pisali opowiadania w języku angielskim, nauczyciele odwiedzali szkoły biorące udział w projekcie i poznawali inne systemy szkolnictwa.

Mgr **Elżbieta Niewiadomska** pełniła funkcję dyrektora od września 2009 roku. Po wielu staraniach udało się wyremontować płytę boiska szkolnego. Otwarcia dokonał wspólnie z naszą panią dyrektor Prezydent Miasta Gdańska pan Paweł Adamowicz.

Szkoła nasza brała udział w projekcie „Babel Gdański” pod patronatem Urzędu Marszałkowskiego Województwa Pomorskiego. Uczniowie rozwijali umiejętność kodowania z pomocą klocków LEGO i programu multimedialnego na tabletach. W szkole pojawiły się tablice interaktywne.

Od września 2018 roku dyrektorem naszej placówki jest pani mgr **Patrycja Gancarz**. Uczniowie rozpoczęli aktywny udział w językowych obozach szkoleniowych „EuroWeek” oraz wykorzystują program dla szkół Insta.Ling do nauki języka angielskiego. Szkoła otrzymała Certyfikaty „Eko-szkoły” biorąc udział w projekcie pod patronatem Ministerstwa Klimatu i Środowiska.